

Misnøye med Sosialøkonomi

Igen retter studenter til dels skarp kritikk mot den administrative og faglige situasjonen ved Sosialøkonomi-studiet ved UiTø. Enkelte hevder at Sos.øk.studiet holder på å bli universitetets sorte får.

UTROPIA: Arve Bartnes

Helt siden starten av Sosialøkonomi grunnfag i 1982 har det blåst friskt omkring faget. Denne gangen er det mellomfag-studenter som legger fram sine ankepunkter til Utopia. Studentene har reagert på tildels kaotiske tilstander ved semesterstart i vår. Pensumlister ble enten ikke delt ut, eller så var de mangelfulle. Likeledes har forelesninger ofte blitt utsatt på meget kort varsel, til stor irritasjon for studenter som ikke får tid til å om-disponere dagen. Enkelte forelesere skal også ha til vane å komme for sent. Studentene sier at det enkelte ganger virker som om foreleserne ikke er godt nok forberedt. Utopia har i sakens anledning tatt kontakt med ansvarlig leder ved seksjonen for sosialøkonomi ved IFF, amanuensis Geir Finne. Han presiserer at han uttaler seg på egne vegne, ikke som representant for seksjonen.

Hva er din kommentar til de ankepunktene studentene har lagt frem?

Når det gjelder dårlig informasjon ved semesterstart stiller jeg meg litt uforstående. Litteraturoversikt og aktuelle opplysninger finnes i den generelle informasjonen som er tilgjengelig helt fra semesterstart. Timeplanen er også delt ut. En annen sak er at den administrative og faglige situasjonen ved sosialøkonomistudiet ikke er tilfredsstillende. Vi er blandt annet for få ansatte faglærere, og er

helt avhengige av gjesteforelesere som har full jobb andre steder i landet. Når disse så på kort varsel ikke kan komme hit, som f. eks. i uke 10 - 12, er vi maktesløse. Vi må improvisere og ta forelesningene selv. Det sier seg selv at dette medfører omrokeringer og kaos i forelesningsplanene, til sjenanse både for studenter og oss selv. Ut fra vår personellsituasjon er det umulig å planlegge tre - fire måneder frem i tid.

Når det gjelder utsatte forelesninger mener Finne at kritikken er berettiget, men at det også her spiller inn forhold det er vanskelig å ha kontroll over.

- Jeg sitter i instituttrådet, og har møteplikt der. Når så disse møtene tar lenger tid enn beregnet, kan jeg ikke slippe fra. En av grunnene til at utsettelsene av forelesningene ikke foreligger i rimelig tid, skyldes at også jeg får kort varsel til disse møtene. Dermed forskyves problemene nedover og går utover studentene. Dette beklager jeg.

Hva med de hyppige forsentkom-mingene?

- Når det gjelder meg personlig, hender det ofte at jeg kommer fem - ti minutter for sent. Jeg kan ikke se at dette gjør så mye. Vi tar heller igjen denne tiden på slutten av forelesningen. Timeplanen er ikke så presset. Forelesningene er f.eks. heller ikke lagt opp etter bussrutene.

Forøvrig nekter jeg å tro at forelesere stiller opp dårlig forberedt. Jeg mener forelesningene blir bedre når foreleseren kan utrede litt fritt. Når man da skal utrede komplekse økonomiske problemer på tavlen inngir dette en viss risiko. Hvis det går galt er dette selvsagt meget pinlig. Dessuten tror jeg at en erfaren lærer som har holdt forelesninger i emnet fem seks ganger tidligere, klarer å ta dem på kort varsel de gangene vi på grunn av

personellsituasjonen må improvisere.

Hva med den pedagogiske siden ved forelesningene?

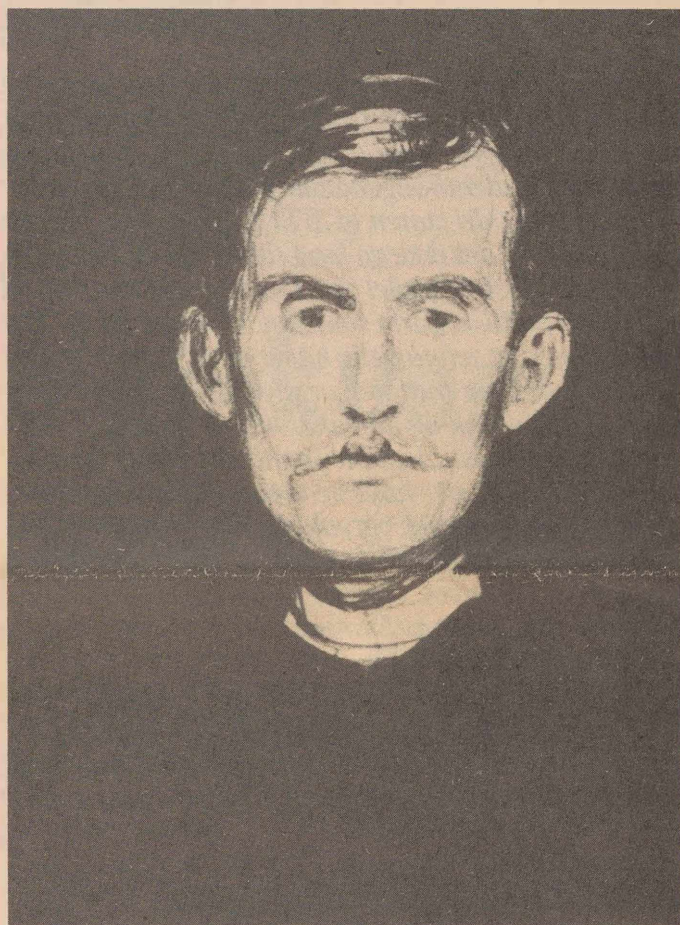
- Det stilles ingen pedagogiske krav til foreleserne ved Universitetet, i motsetning til i skoleverket, men her er det også klare forskjeller på elevene. Ved et universitet må man i større grad kune legge vekt på fri refleksjon. Det pedagogiske burde ikke ha så stor betydning. Det er tross alt studentenes arbeidsvaner og forhold til stoffet som er avgjørende for resultatet. En annen sak er at foreleserne ofte må tone ned det rent matematiske stoffet da det viser seg at kanskje 10 % av studentene ikke mestrer denne delen av faget godt nok. For disse må forelesningene fortone seg vanskelige og kanskje rotete.

Noen av studentene har opplyst til Utopia at de kunne tenke seg å opprette en tillitsmannsordning, der en representant for studentene evaluerer forelesningene, og eventuelt kritiserer. Denne tanken synes Finne er glimrende.

- Det hadde vært flott med en slik ordning. Hvis man mot formodning skulle få disponere frie lønnsmidler ville det være en idé å ansette en student i deltidsstilling med det for øye. Forøvrig vil jeg beklage at studentene stikker innom kontoret så sjeldent. Etter kritikken av grunnfag for noen år siden, jobbet vi veldig for å forbedre oss. Vi er kanskje ikke så oppmerksomme nå lenger. Jeg har hatt inntrykk av at ting ruller greit. Jeg ville derfor bli glad om studentene benyttet oss sos.øk.lærere mere, både når det gjelder fag og forholdene på sos.øk. generelt. Da er det lettere å få greie på studentenes synspunkter og holdninger. Med en åpen kommunikasjon vil mange problemer kunne unngås.

Munch kan puste lettet ut

I over tre år har Munch-samlingen i Universitetsbiblioteket lidd under dårlige luftforhold. Hvilerommet hvor bildene henger, har hele tiden vært brukt som et regulært røykerom. Sigarettøyk inneholder som kjent nikotin, og nikotin kan være svært skadelig for billedkunst. Det ser nå ut til at bildene skal få bedre levevilkår. Rommet vil nemlig bli gjort røykfritt.

Det er Oslo Kommunes Kunstsamlinger som eier Munch-samlingen i Universitetsbiblioteket. 24 grafiske arbeider, både raderinger, tresnitt og litografier har man fått plass til. Disse er laget mellom 1894 og 1912, og representerer store verdier, både økonomisk og kunsthistorisk. Bildene kom til andre byggetrinn, UB, like etter at dette sto ferdig. Som utstillingsrom valgte man et hvilerom i tredje etasje. Det ble lagt stor vekt på at utstillingsrommet måtte være tyverisikkert, og at påvirkningen fra sollys ikke skulle være for sterk.

Det viste seg snart at det som skulle være et hvilerom fort utviklet seg til å bli et regulært røykerom. Dårlig ventilasjon har ført til at sigarettøyken har ligget tjukk som skodde i rommet. Dette er svært skadelig for Munch-samlingen som henger der. Gerd Woll ved Munch muséet på Tøyen i Oslo, sier til Utopia at ram-mene kan lekke, selv om de er relativt solide. Nikotin vil da være skadelig for bildene. - Det burde klart være en forutsetning at det ikke skulle røykes i rommet, men jeg kan ikke huske at vi fikk kontrakt-festet dette, sier Woll. - Det ville være veldig trist om bildene har tatt skade av røyken

i rommet, sier hun. - Munch muséet kommer til å ta kontakt med Universitetsadministrasjonen for å få gjort rommet røykfritt. Det burde ikke være noe stort problem å gjennomføre et slikt tiltak, sier Gerd Woll.

Nå viser det seg at Gerd Woll ved Munch-muséet slipper å ta kontakt med universitetet for å redde Munch-samlingen. Overbibliotekar Astrid Utne ved Universitetsbiblioteket sier til Utopia at hun selv har reagert på at bildene henger i den dårlige luften. - Vi har fått inntrykk fra Munch-muséet om at det ikke var så farlig at det ble røykt i hvilerommet, men det ser altså nå ut til at vi må gjøre noe med saken, sier hun. - Vi får nekte røyking i rommet, og det samme må vi nok også gjøre i hvilerommet i andre etasje. Her henger det bilder som er laget av John Savio, og disse er det dårligere rammer på, sier Utne.

Dermed ser det nå ut til at flere kan få glede av kunstver-kene i Universitetsbiblioteket. Det finnes sikkert mange som ikke er klar over hvilke kunst-katter som henger her, og som nå får ei bedre anledning enn tidligere til å nyte disse.

Strid om vedtak i Studentrådet

Det er kommet anker fra Interesseforeningen for realfagsstudenter (Ruphus), og Tromsøstudentenes Dataforening (TSDF) på tildelingen av støttemidler fra studentrådet. Styret i Samskipnaden har godkjent tildelingene. Styremedlem Gyrid Waage Langsholt sier det ikke var noen protokolltilførsel som kunne varsle om hvorvidt tildelingene ikke skulle kunne godkjennes. Styret godkjente derfor tildelingen.

Studentrådets støttemidler er tenkt som tilskudd til lag og foreninger som driver med aktiviteter for studenter. Alle ser på dette som et positivt tiltak, og i år skal det fordeles kroner 72. 000,-. Det viser seg imidlertid at tildelingen av støttemidlene hvert eneste år skaper problemer. Hvert eneste år er det SU som kommer mellom barken og veden. Ifjor ble reglene forandret slik at problemer skulle kunne unngås. Dette har tydeligvis ikke hjulpet, da to foreninger på IMR mener at de er klart forbi-gått, og at tildelingene ikke er skjedd i henhold til reglementet. Med andre ord vil det si at om beskyldningene medfører riktighet har SU, som innstilte til studentrådet, begått et reglementsbrudd. I henhold til reglementets paragraf 4, skal midlene fordeles etter følgende nøkkel:

- Halvparten av midlene deles jevnt på de støtteberettigede.
- Resten fordeles etter regle-

mentets punkt 3 og skjønn.

For å være støtteberettiget må en forening oppfylle følgende kriterier:

- Ikke få støtte direkte fra Samskipnaden
- Ikke være under en paraplyorganisasjon
- Fremme en bestemt studentgruppes interesser
- Minst 8 aktive medlemmer

Det hevdes fra IMR at det er åpenbart at Ruphus og TSDF uten tvil oppfyller disse kravene fullt ut. Det skulle derfor være umulig for disse foreningene ikke å få støtte, da de skulle ha fått av midlene i paragraf 4.a Når dette nå likevel er skjedd, skyldes det at studentrådet fulgte SU's innstilling. SU bygget på en tolkning av paragraf 3, som omhandler momenter det skal legges vekt på ved tildeling. Her står det at det skal legges vekt på den økonomiske stillingen til foreningen. TSDF og Ruphus har overskudd,

og er derfor ikke å betrakte som stønadsberettiget, etter SU's tolkning. Dette er en tolkning det vil stå strid om. Beskyldningene fra IMR er kvasse, og det vil vise seg om SU har sitt på det tørre.

Det skulle være mulig for Ruphus og TSDF å få gehør for en klage. Forutsatt, selvfølgelig at SU's tolkning ikke er i tråd med reglementet. Om nødvendig vil ankene fra Ruphus og TSDF bli behandlet på ekstraordinært SR-møte.

SISTE:

På møte i SU tirsdag den 31/3 ble det vedtatt å ta kritikk for tildelingene. I brev til foreningene sier Su at de innser at det er begått feil og at det var en klar feiltolkning av reglementet, og beklager dette på det sterkeste. 1.800 kr. utbetales til RUPHUS, TSDF og HUFFDA.

leder

Boikott velferdsloven.

Studentene ved Universitetet i Tromsø har nå en alle tiders sjanse til å gi Kultur og Vitenskapsdepartementet et politisk prestisjenederlag. Det såkalte trusselfebrevet der Departementet truer med å trekke tilbake de direkte og indirekte støttemidlene er egentlig et møte med seg selv i døren. Departementet hevder at valg av representanter til samskipnadsstyret gjennom hovedallmøtet er i strid med velferdsloven. I brevet heter det at dersom man ikke endrer valgordning i løpet av våren kan ikke SiTø lenger regne seg som en lovlige studentsamskipnad, med krav på direkte økonomiske overføringer og rett til å kreve semesteravgift. Det vil med andre ord si at SiTø faller utenom lov om studentsamskipnader. Konsekvensen av dette vil bli at man står fritt i valg av organisasjonsform.

Dersom man organiserer seg som et aksjeselskap kan brukerne selv bestemme hvordan velferden skal organiseres. Samskipnaden er pr. i dag en halvstatlig bedrift der ansatte ved UiTø har krav på barnehageplasser og andre servicetjenester, som egentlig var tiltenkt studenter.

Dersom Samskipnaden blir fristilt har ikke lenger de ansatte krav på disse velferdstilbudene, noe som fører til at barnehageplasser og de fylkeskommunale hyblene ved studentboligene blir frigitt til studentene. I praksis vil aldri staten gi SiTø en fri status, for når dette skjer vil det ikke gå lang tid før de ansattes fagforbund NTL blir kopledd inn. Det sier seg selv at da vil det bli en politisk storm som kan bli meget farlig. Det departementet selvfølgelig håper på er at man godtar velferdsloven og innfører urnevalg. De unngår dermed politisk bråk og får saken ut av verden.

Dersom tromsøstudentene fremdeles velger å ha hovedallmøte som det høyeste organ vil det i realiteten ikke ha noen praktisk betydning. Dersom staten ikke vil ha politisk storm er de pålagt å opprettholde den økonomiske støtten. Enhver fornuftig tankegang tilsier at en fristilling av Samskipnaden vil være å sparke beina under seg selv.

Dersom man nå bøyer seg for de krav Departementet setter, mister vi for det første retten til å velge organisasjonsform og samtidig unngår man en debatt rundt velferdslovens inkonsekvens

Fattig lånekasse flår studentene –pressemelding fra Norsk Studentunion

Norsk Studentunion reagerer kraftig på at styret i Statens lånekasse for utdanning foreslår en ordning hvor studentene skal få utbetalt studielånet to ganger i semesteret. I dag skjer hele utbetalingen ves semesterstart. Den foreslåtte nyordningen vil gi lånekassen anslagsvis 19,5 millioner kroner i økte renteinntekter.

Finansdepartementet har gitt lånekassen fullmakt til å overskride driftsbudsjettet sitt hvis den selv finner nye inntektskilder for å oppveie underskuddet. Nå har lånekassen funnet inntektskilden – studentenes studielån. Ved å betale lånene to ganger i semesteret vil lånekassen få millionbeløp i renteinntekter. Dette innebærer en direkte overføring fra lånetakerne til lånekassens driftsbudsjett. Hensikten er altså at studentene skal dekke opp statens manglende

bevilgninger til lånekassens drift.

Norsk Studentunion mener dette først og fremst er enda et ledd i nedbyggingen av Lånekassen som sosial bank. «Det er direkte frekt at Lånekassen å foreslå tiltak. Dette innebærer at lånekassens skal øke sin selvfinansieringsevne og at forskjellen mellom lånekassen og det private bankvesen blir enda mindre», sier Kari Nyheim i Norsk Studentunion.

Et annet argument lånekassen bruker for å innføre ordningen er at man ønsker «å unngå engangsbetalinger til unge mennesker». NSU mener dette er ABSURD, særlig når vi vet at en stor del av studentene er voksne mennesker med forsørgeransvar. «Har man ingen tiltro til studentenes evne til økonomisk planlegging?», spør Kari Nyheim.

Loven studentene ikke vil ha

UTROPIA: Arve Bartnes

Tromsøstudentenes motstand mot den nye velferdsloven går nå inn i en avgjørende fase. I brev fra Kultur- og Vitenskapsdepartementet (KVD), som ble omtalt i forrige nummer av Utopia, heter det at økonomiske sanksjoner mot Samskipnaden må vurderes hvis ikke studentene i løpet av mai 1987 innretter seg etter den nye lovens påbud. På ekstraordinært hovedallmøte 7. april skal Tromsøstudentene avgjøre om de på tross av dette vil føre den allerede etablerte boikottlinjen fullt ut.

Intensjonen ikke oppfylt

Når man ser på bakgrunnen for «Lov om organisering og velferd for studenter» stiller Stortinget og Kultur- og Vitenskapsdepartementet seg selv i et merkelig lys. Det var nemlig studentene selv som i 1975 satte fram et ønske om en lov som skulle definere studentenes velferd og dens ansvar. Når så Stortinget etter ti år vedtar en lov, møter den voldsomme protester, både fra student- og politikerhold. Det burde alene være nok til at Stortinget og KVD innså lovens klare mangler og handlet i samsvar med dette.

Bakgrunnen

I Aldstaheimutvalgets innstilling «Velferd for elver og studenter» fra 1976, defineres begrepet studentvelferd på en solid måte. En del av de områdene utvalget kom inn på, er boligspørsmål, fysisk og psykisk helsevern, kulturtilbud og tilgang på læremidler. Stortingsmelding nr. 124 1980/81 ble det neste skrittet mot en ny velferdslov. Den støtter Aldstaheimutvalgets innstilling, men

fra da av var det ikke lenger bare snakk om å regulere de utdanningsøkendes rett til et velferdstilbud. Man skulle også komme fram til de nødvendige bestemmelsene om organisering av velferden.

Avsporing

Dette ble ytterligere poengtert i høringsutkastet til loven samme år. Det er ikke lenger hva som ligger i begrepet velferd for utdanningsøkende og ansvaret for denne som er hovedtemaet. Den er en drøftelse av en organisering av velferden. Dette var ikke i overensstemmelse med behovet, da studentene forlengst hadde organisert samskipnadene etter egne modeller. Aldstaheimutvalgets ønske om en presisering av ansvaret for studentvelferd, er heller ikke etterkommet. Dette framkalte nok en gang protester fra studenthold. Da det endelige lovforslaget ble forelagt odelstinget, ble den likevel endret minimalt.

Loven vedtas

Forslaget til ny «Lov om organisering av velferd for studenter» som den nå heter, møtte stor motbør også på politikerhold. Sosialistisk Venstreparti ønsket at lovforslaget ble forkastet, da den nye loven ikke oppfylte intensjonene i Stortingsmelding 124 og Aldstaheimutvalgets innstilling. Arbeiderpartiet ville blant annet at skoleeiers (statens) ansvarsforhold angående velferd skulle klargjøres. Studentens krav om selv å bestemme valgordning og organiseringsmodell burde etterkommes. På tross av dette stemte halvparten av

Arbeiderpartiets stortingsrepresentanter for den nye loven, som trådte i kraft 1. juni 1986.

Konsekvensen for studentene

Den nye loven medfører at staten i realiteten kan fraskrive seg det økonomiske ansvaret for studentvelferd. Derimot griper loven direkte inn i organiseringen av samskipnadene. Studentene er blitt pålagt å innføre studentting og urnevalg. De Utdanningsøkendes Kontaktutvalg (DUK) kommenterer loven slik: – Vi har dermed fått en lov om organisering av en velferd som ikke finnes.

Motstand

Tromsøstudentene har så langt nektet å innrette seg etter den nye loven. Det er fortsatt Hovedallmøtene som fungerer som studentenes høyeste organ. Denne boikottlinjen ble styrket gjennom det ekstraordinære Hovedallmøtet i februar. Nesten 400 studenter møtte fram. Nærmere 85% av disse stemte mot urnevalg og studentting. Dette viser tydelig studentens klare motvilje mot den nye loven.

7. april

På det ekstraordinære Hovedallmøtet tirsdag 7. april blir det sannsynligvis en engasjert og viktig debatt. Spørsmålet er om man skal fortsette boikotten av velferdsloven eller innrette seg etter departementets retningslinjer. Det er å håpe at oppmøtet blir stort, gjerne større enn på det ekstraordinære Hovedallmøtet i februar. På den måten blir et vedtak, uansett utfall, mest mulig representativt for studentene ved Universitetet i Tromsø.

Kommentar: Arve Bartnes Og bakom synger departementet..

Tirsdag 7. april avgjøres det om studentene ved Universitetet i Tromsø skal fortsette sin boikott av velferdsloven. Hvis utfallet blir ja til fortsatt boikott, går vi en spennende vår i møte. Spørsmålet er om Kultur- og Vitenskapsdepartementet vil våge å gjennomføre de økonomiske sanksjonene som er bebudet i brev av 04.03.87 til Studentsamskipnaden i Tromsø. Hvis så skjer står mye på spill. Samskipnadens 140 arbeidsplasser vil rammes, som et resultat av at 3,5 millioner i støtte bortfaller.

Det som er klart er at ansvaret ligger i departementets hender. Det er de som med sine sanksjoner har myndighet og kraft til å skade Studentsamskipnaden i Tromsø. Ved å true med å ramme

i ansatte i Samskipnaden, skal studentene skremmes fra å holde på retten til fri organisering, en rett som er en grunnpillare i ethvert fritt samfunn. Likeledes skal de tvinges til å godta at studenters kår angående velferd, helse og boligforhold ikke gjelder i den nye loven.

Departementet kvier seg ikke for å benytte trusler i forsøket på å forskyve ansvarsforholdet over på studentene. Dette gjelder ikke bare det omtalte brevet. De holdt også tilbake 800.000,- kroner i kvartalsstøtte til Samskipnaden uten å opplyse om dette. Lovlig, men ufint, og med klar adresse til studentenes boikott av velferdsloven.

Den politiske ledelsen i KVD virker da også påfallende lite inte-

ressert i å uttale seg i sakens ledning. Både Studentradioen i Utopia har forgjeves forsøkt å få en kommentar fra statssekretær Synnøve Nymo (AP). Utopia har i løpet av en tredagersperiode kontaktet statssekretær Nymos kontor åtte ganger, uten lykkes i å få henne i tale. Det oppsiktsvekkende at departementet på denne måten unngår at flest mulig studenter får tilgjengelig informasjon. For departementets argumenter i denne saken er vel gode? Eller skyldtausheten en berettiget redsel? Den mediastormen departementet kan bli utsatt for hvis konsekvensene av den nye velferdsloven ble allminnelig kjent? Utopia blir i sannhet en spennende ve-

Kan du lese teksten nedenfor

HVIS IKKE
BØR DU SØKE
KONTROLL
AV DINE
ØYNE

Hilsen
Optikus
Magnus Jacobsen
Fr. Langesgt. 12
Tlf. 083/82 710
9000 Tromsø

REDAKSJONEN:

Ole Berthelsen
Arve Bartnes
Trond Davidsen
Kai Friis
Steinar Johansen (ansv.)
Tage Stabell-Kulø
Oddgeir Sagerup (fotograf)
Håkan T. Sandersen
Vidar Stensen
Bjørn Erlandsen

REDAKSJONSSEKRETÆR: Sats/ ombrekking/ trykk:
Tage Stabell-Kulø

ØKONOMISEKRETÆR:
Vidar Stensen

NESTE DEADLINE: 30.04.87

Annonsepris: Kr. 4,00 pr. spaltemm.
Ved fast annonsering gis det rabatt.
Nærmere opplysninger hos redaksjonen.

Opplag: 1500 eksemplarer.

Troms Trykk A/S, Tromsø
Postboks 3292, Grønnåsen
9001 TROMSØ
Tlf.: (083) 71 155

utropia

Adr.: postboks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: dagtid (083) 81 688, lj. 386
Tlf.: kveld (083) 81 693
Vi har kontor i underetasjen på IDV / ISL.

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og utkommer hver 14. dag.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Institutt for rettsvitenskap åpnet

Onsdag 25/3 ble institutt for rettsvitenskap offisielt åpnet. Dagen ble markert med pomp og prakt, der gjester fra andre universitet og domstolene deltok. Utdeling av juice, utstilling av lovsamlinger samt festtaler

og gaveoverrekkelser var med på å gjøre det hele til en celever akademisk begivenhet. På kvelden ble det holdt gallamiddag og fest for studenter, ansatte og tilreisende gjester.

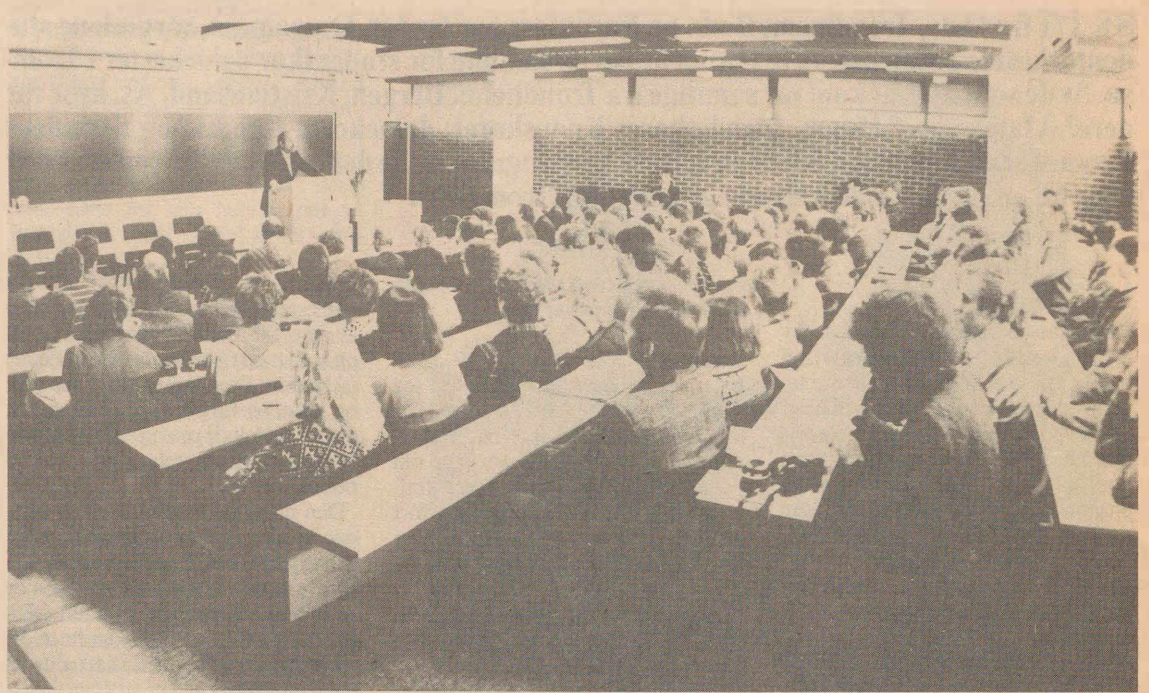
gjøre kandidatene bedre skikket når de skal ut i arbeidslivet. Kandidatene skal også skrive en obligatorisk avhandling før de slippes ut på arbeidsmarkedet.

Profesjonsstudie

Rektor Narve Bjørge nevnte i sitt innlegg at faget kommer til å bli det største profesjonsstudiet ved UiTø. Når studiet er fullt utbygd vil man kunne huse 400 jusstudenter. Han understreket videre at en tosidig satsing på jurist og forskerutdanning er av fundamental betydning for landets kompetansebehov.

Tradisjoner

Dekanus ved universitetet i Oslo, Asbjørn Kjønstad, sto for den konservative innfallsvinkel. Etter en kort

Narve Bjørge: «Stort behov for jurister»

latinsk hilsen begynte han å snakke om hvor viktige adferdsregulerende normer er. Han poengterte, i beste ju-

ridiske tradisjon, hvor viktig det er å holde fast rundt de gamle og inngrødte tenkemåter i samfunnet. Han

fremholdt videre hvor viktig det er å være på vakt mot nye tanker som kan rukke ved disse tradisjonene.

UTROPIA: Steinar Johansen

Egen studieplan

Administrativ leder for IRV, Geir Ulfstein, innledet det hele ved å gi noen allmenne betraktninger rundt jusstudiets stilling og struktur. Han understreket i sitt innlegg at faget har hatt en rivende utvikling de siste tre årene. Fra å være et bifag ved institutt for fiskerifag, er man nå i ferd med å etablere et fullt embedsstudium som er tilpasset lokale behov og tjenester. Man kommer i tillegg til å ta opp internasjonale temaer som folkerett, slik at studiet også skal få et internasjonalt aspekt.

Praksisperiode

Det spesielle ved Tromsømodellen er at studentene skal gjennom en praksisperiode i løpet av studiet. Dette vil

Sivilingeniørstudiet – en gjøkunge ?

Universitetsstyret har vedtatt at sivilingeniørstudiet skal starte opp ved Universitetet i Tromsø høst 1986 (UiTø). I den anledning er det laget en brosjyre om studiet. Brosjyren er skrevet i en stil som passer

bedre i en brosjyre for selskapsreiser. Tvilsumme påstander florerer.

Og det kommer tydelig frem at sivilingeniørstudenten skal prioriteres fremfor andre studenter.

markedsrettet studium der fordykning betyr lite.

Den eksisterende dataundervisning ved Universitetet vil bli endret og spesielt tilpasset studieplanen for sivilingeniører.

Et av de få fagmiljøene som UiTø virkelig kan være stolt av skal altså tilpasses utdanning på et lavere nivå. Dette betyr nedprioritering av Cand.Scient. og Dr.Scient. utdanning på nasjonalt toppnivå. Bl.a. vant 12 Cand.Scient. studenter i datafag en konkurranse om kunnskapsteknologi, med deltakere fra forskningsmiljø over hele landet.

Overalt er det god plass. Du slipper å stå i kø for å komme inn på lesesalen.

Direkte villedende og svært ufint «salgstricks».

Undervisningsstaben består av dyktige fagfolk med profesjonell innstilling om å gjøre Sivilingeniørstudiet til det beste i landet.

Ved UiTø er det ingen obligatorisk evaluering av undervisning. Det er helt opp til den enkelte lærer om han vil høre hva studentene mener. Det er ingen pedagogisk skoloring av Universitetets lærere. Og det stilles ingen pedagogiske krav. På lavere nivå (Cand.Mag.) er det uvanlig med konferansetider/samtaletider for studenter hos lærerne, unntatt i forbindelse med obligatorisk oppgaveskriving.

For å trives som student, er det viktig å ha en positiv fritid. Ingen steder er bedre enn Tromsø i så henseende.

Du skal være bra bortskjemt om du ikke finner det du søker i Tromsø. Sitat slutt.

Tenk om noen søker bolig! Ved UiTø høsten 1986 trengte bolig-søkende studenter 6 semesters ansenitet for å få bolig.

UTROPIA: Vidar Stensen

I Tromsø gis det forhåndsløfte om plass på alle lukkede emner under studiet. Det er ingen ventetid før en kan starte på diplomoppgaven. Den varer i et semester. Det er halvparten av tiden i Oslo og Bergen.

Sivilingeniørstudentene skal altså prioriteres foran andre studenter i forbindelse med opptak på lukkede emner. Det er i dag ventetid for å starte på hovedfag (Cand.Scient. studium) på de fleste av fagretningene som sivilingeniørstudiet omfatter.

Dette fordi utdanningskapasiteten er for liten i forhold til søknungen. Sivilingeniørstudentene som skal skrive diplomoppgave vil, hvis brosjyren er riktig, fortrenge

Cand.Scient. studenter og gi disse ennå lenger ventetid på hovedfag.

Sivilingeniørstudentene skal altså avslutte studiene med en semesteroppgave. En faglig fordykning på 10 vektall. Fra Cand.Real. studiet med oppgave tilsvarende ca. 2 års arbeid. Til Cand.Scient. studiet med oppgave tilsvarende ca. 1 års arbeid. Og nå Sivilingeniørstudiet med semesteroppgave og fritak for Ex.Phil. Er vi et universitet eller en yrkesskole?

Diplomoppgavens varighet er halvparten av det den er i Oslo og Bergen. Vi skal altså gi et utdanningstilbud som på et av de viktigste punkt er kortere, og dermed grunnere, enn ved andre universitet. UiTø satser på et kja

Skriket fra SU

Studentersamfunnet mobiliserer

I de siste årene har Studentersamfunnet vært preget av forholdsvis lav aktivitet. Dette vil det nå bli forsøkt rettet på. Samfunnet har store ambisjoner, og det arbeides for tiden med å organisere og igangsette flere grupper.

Det er allerede startet en musikkgruppe, som skal forsøke å lage et godt musikkmiljø på Studenthuset. Den første konserten er allerede avviklet. Det er også startet en «Torsdagsgruppe». Denne skal stå for ukentlige arrangementer (hver torsdag), f.eks. av typen; populærforedrag, debatt/litteraturkvelder, gastronomiske seanser og andre miljøskapende arrangementer.

En revygruppe er også på trap-pene. Gruppen vil ha som formål å opprette et revymiljø som kan komme senere UKE-revyer til gode. Man vil da kunne ta vare på de erfaringer som gjøres under UKE-revyene, slik at revyarbeidet får kontinuitet og at miljøet opprettholdes.

Studentersamfunnet er involvert i driften av Studenthuset, og har 3 av 5 representanter i styret i A/S Studenthuset. Samfunnet har med andre ord stor innflytelse over husdriften. Studentersamfunnet disponerer i tillegg tredje etasje på Huset, der det er et forsamlingslokale og kontorer. Lokale og kontorene vil lånes ut

til organisasjoner og lag som er knyttet til Universitetet eller høyskolene i Tromsø. Samfunnet håper på denne måten å skape grobunn for et rikt og allsidig miljø på Huset.

Studentersamfunnet håper at studentene vil delta på de arrangementer som finner sted, og oppfordrer også studentene til selv å ta initiativ til aktiviteter på Huset. Samfunnet skal ha generalforsamling mandag 6/4. Her vil det redgjøres for Husets og Studentersamfunnets fortid, og man vil forsøke å finne den profil Samfunnet skal ha for ettertiden. Det vil også bli valgt nytt styre.

Trønderinvasjon

SK 371 fra Oslo, Trondheim, Bodø og Bardufoss har landet. Ompagniet, vårt lokale studentorkester, holdt siste helg i Studentuka en samling for studentkor og orkester i Tromsø. Av de som til slutt kom var samtlige fra Trondheim, Bergen, Kristiansand, Ås, hvor var dere? Mannskoret Pirum, blandetkoret Knauskoret, damekoret Candiss og Strindens Promenade Orchester gikk til ett tettpakket program. Ville dette ta form som en russetur eller bli en opplyttende kulturbegivenhet for Tromsø by.

UTROPIA: Kai Friis

På flyplassen ble gjestene mottatt av representanter for Ompagniet. Flyet hadde knapt landet før de første tonene runget ut i ankomsthallen. Snart lød det korsang over hele flyplassen. Andre passasjerer begynte å lure på hva det var for noe. Kom det prominente gjester med flyet siden man hadde stilt opp med kor? Trønderne var meget nysgjerrig på hvordan det var i Tromsø. Hadde vi et eget kor her? De hadde hørt om et kor, det såkalte kor-i-hælvete.

Gjestene ble stablet inn i uke-bussen. På busen ble det delt ut kort-sprøve på det lokale øl og en smak-sig-htseeing rundt øya. Stemningen var høy allerede på busen. Det ble tid til et par tre sanger innimellom all gispingen av de hvite fjell og mørke fjorder.

Nå hadde en del av gjestene helt overraskende kommet tidligere på dagen. De hadde dukket opp på Studenthuset hvor det ikke var noen klar til å ta seg av dem. Det hele løste seg

og gjensynsgleden med de andre som kom med busen var stor.

Lysløypa

Etter at gjestene hadde installert seg bar det avgårde til startområde på lysløypa, Ølhallen. Ølhallen ble en overraskelse for de fleste. De var i tvil om dette var ei bule eller et sted med kraftig atmosfære. De menget seg fort med resten av klientellet og lot heller ikke her sjansen til å synge litt gå fra seg.

Etter at det var blinket med lysene på Ølhallen og oppvarming ved start var ferdig, la man avgårde ut i løypa. Je T'aime var første matstasjon. Her inntok man pizza for å forberede seg på en avstikker til Åsgård. Opplysningen om at man nå skulle dra til Åsgård sinnssykehus for å se på revy ble mottatt med jubel.

Revyen

Ukas trekkplaster, revyen, ble en skuffelse for alle parter. At Studentuka ikke var vant med å ha gjester på besøk, kom tydelig frem på revyen.

Gjestene fra Trondheim var ikke det enkleste publikum å spille for. En del av dem var mer eller mindre animert og kom med tilrop til det som skjedde på scenen. De satt ikke alltid like pent og stille, og fulgte med. I tillegg var det en del lokale poeng som gikk dem forbi, og dermed uteble responsen fra publikum.

Den manglende responsen og tilropende tok en del av aktørene opp personlig, de ble sure og fornærmet. Etter hvert som aktørene ble mer og mer sure og konsentrasjonen sank ble det nesten umulig å oppfatte det som ble sagt, selv om du satt aldri så stille og fulgte med.

Det er klart at det var lite givende å spille for et publikum som ikke var særlig oppmerksomt og at innsatsen til aktørene derfor ble dårligere. Men å ta det hele personlig, og komme med utsagn som «til alle rølper i salen» er uprofesjonelt. Revyen hadde lagt ned mye arbeid i forestillingen og følte at det var dårlig gjort at en del av gjestene ikke var interessert. Men ved å innta en slik holdning ovenfor gjestene så ødela man for resten av publikum. Publikum som hadde betalt penger for å more seg og ikke for å høre surmuling fra scenen.

Bråk fra gjester på revy er vanlig og det må man nok forvente i årene fremover, hvis man skal ha gjester. Det har vært verre opptreden på andre steder. Under revyen på Ås i 86 tok et medlem fra Strindens frem en kornett og spilte fanfare under et nummer. Alle gjestene var ikke like uinteressert. Mange syntes revyen var god, selv om de ikke fikk med seg alt. Nummer som inneholdt musikk ble godt mottatt. NRK nummeret høstet spesielt mye applaus. Revyen fikk ros for godt musikk materiale.

Etter revyen ble gjestene sluppet løs i lysløypa på egenhånd. De forskjellige matstasjonene i byen hadde ikke kapasitet til å ta i mot en slik flokk på en gang. Lysløypa var nok også litt for lang. Tilsløypa organiserte gjensamløping på en kveld. Når man slipper

Mannskoret Pirum.

slike kor og orkester ut på byen så er det ikke til å unngå at de benytter seg av sine musikalske talenter. Er det fullt? Da synger man pent i køen, hvis dørvakten er litt musikalsk så slipper man inn. Eller man underholder gjesten, og får kanskje en spillepils.

Strindens slo seg ned på Rudy's. Etter hvert kom det en trompet frem her og en tuba der. Litt forsiktig jamming og så slo mesteparten av orkestret til. Hele det sløve «hurtigrute»-lokalet våknet til. Her skjedde det visst noe.

Etter noen standardnummer ble Strinderene varme i trøya og dro den ene soloen etter den andre. Applausen og tilropene viste tydelig at dette satte folk pris på. Dette var gøy og man kastet seg ut i dansen. Etter hvert var det swing å se rundt i hele lokalet. Slik som det swingte fredagskvelden har det aldri swingt på Rudy's før.

Da det var slutt rundt i byen, dro alle med uke-bussen ut til kroa. Her gjaldt det å utnytte hvert minutt. Du skal ikke sove bort uke-natta. Et fullt dansegulv viste at her hadde man mere lyst til å danse enn å sove. Folk danset til ut i de lyse morgentimer, før de gikk hjem for å sove litt.

Geriljaspilling

Lørdagsformiddag dro alle ut på byen for å synge og spille for travle Trømsøværingene på bytur. De forskjellige kor og orkester var klar til kamp, her gjaldt det å trekke til seg mest oppmerksomhet.

Ompagniet ledet an opptøget gjennom Storgata, før alle spredde seg. Ompagniet hadde Strindens å kjempe med. Til og begynne med var fortvilelsen stor, Strindens trakk til seg

flere folk og folk klappet til og mer. Etter hvert ble de to mere og mere samspilt. De stod på hver sin side av Storgata og spilte hvert sitt nummer. En del i de forskjellige orkestrene klarte ikke å holde seg og måtte spille sammen med de andre. Til slutt spilte man sammen. Midt i det hele danset Knauskoret. De hadde «Chorus line» oppvisning til musikken midt Storgata.

Knauskoret danset ikke bare «chorus line», men sang også. De var innom Veita-sentret. Der sang de så vakert at de ble belønnet med applaus og soft-ice til hver.

Pirum ville prøve seg i kulturen høyborg i Tromsø, Kulturhuset. Her klarte de ikke å fenge blasserne og turtillhørere, og ble kastet ut.

Portrom har en god akustikk og de benyttet Pirum seg av ved Ivars. Kor-sangen gjorde seg ekstra bra her og det lød rent vakkert. Men, alle som har vært i et portrom vet at det er helt trangt om plassen. Derfor var tilhørerskaren her heller liten. Plassen var for liten til at de kunne få utfoldet seg med sine show-sanger.

Da var det bare å toge videre til ny plass i beste Pirum stil. Alle på lang, lang rekke med armen på skuldren til mannen foran, og bakerst i stykker med ølkassen.

Candiss lyste godt i bybildet med sine rosa bukser. Først sang de på Tempo-hjørnet, folk stoppet opp og hørte på dem. Candiss bar preg av å være et damekor og hadde en «kvinnesaks-sanger» på programmet.

Utenfor Vinmonopolet fikk de klingende mynt for sin innsats. Etter endt session og tipsene var tralt opp hadde det kommet inn 41 kroner. De

Forts. neste side

Strindens promenade orkester.

Psykologistudentene organiserer seg!

Mer vanlig enn fregner i disse dager! Det kan i allefall virke slik. Hva da? Selvsagt interesseforeninger knyttet til de enkelte fag. Siste tilvekst til foreningsjungelen er interesseforeninga for psykologistudentene. Denne gruppa så dagens lys i februar. Av ren nysgjerrighet og uforfalsket vitebegjær tok vi oss tid til en prat med styret i foreninga.

UTROPIA: Bjørn Erlandsen

Det var en gjeng kjekke, friske unge mennesker som velvillig stilte opp. Styret i foreninga består av Pia Chr. Berglund, Eva Steinbakk, Linda Holmgren, Johnny Leo Ludviksen og Bjørn Arntsen.

- Hvilket behov mener dere det er for ei slik forening, og hva er intensjonene med foreninga som dere har starta?

- Det er flere grunner for å starte ei interesseforening for psykologistudentene. Blant annet er det viktig å ha et felleskap innenfor faget. Dette er ikke ment å være kun av faglig karakter, men også et sosialt samlingspunkt.

Dessuten vil vi gjerne markere oss i studiemiljøet som psykologistudentene.

- Vi ønsker å se studiet utvidet fra bare grunnfag og mellomfag til et fullt embetsstudium. Dette er jo et langsiktig mål for oss. Virksomheten nå i startfasen dreier seg mest om å samle studentene på psykologi slik at vi kan markere oss utad som en helhetlig gruppe.

- I forhold til andre ISV-fag føler vi det som om vi er litt mer anonyme. Selv her i Tromsø er det ikke så altfor mange som kjenner til studietilbudet innenfor psykologi.

- Det at psykologistudiet kommer inn under et institutt som er et slik konglomerat av fagtilbud som ISV er, skaper det problemer for dere?

- Det største problemet for oss i forhold til andre ISV-fag er at faget er så lite utbygd. De 60 registrerte studentene på grunnfag og mellomfag, har bare tre faste forelesere som det deles på. Det oppstår da problemer med at foreleserne ikke får tid til å forberede seg skikkelig til undervisningen. De må ivareta oppgaver innen forskning og dessuten ta seg av vanlig kontorarbeid.

- Det er ikke med dette sagt at studietilbudet her i Tromsø på noen måte står tilbake for det som tilbys ved de andre universitetene. Snarere tvert i mot. Grunnfaget er helt ekvivalent med tilsvarende i Oslo og Bergen. Ikke for å skryte, men laudandelen for grunnfagsstudenter er større i Tromsø enn i resten av landet. Og det skyldes ikke at studiet er lettere her

hos oss. Nivået er høyt og det er et godt studiemiljø. Forskningsmiljøet med tilknytning til Åsgård betyr også mye.

-Hva har dere som interesseforening å tilføre miljøet ved faget?

- Vi ønsker blant annet å kunne arrangere forelesninger innen spesialfelter som ikke blir tatt opp på universitetet. Selv om vi foreløpig er i startfasen, ønsker vi også å skape et miljø for sosiale aktiviteter. Et miljø der vi kan bli bedre kjent med hverandre, og møtes for å diskutere de problemene vi måtte ha innen faget.

- Interesseforeninga er jo kommet til på studentens initiativ og skal virke for dem, men vi ser det likevel som en styrke og en fordel at vi kan klare å holde en nær og god kontakt med lærekraftene.

Det er tydelig at optimisme og pågangsmot preger styret i interesseforeninga for psykologistudentene. De oppfordrer alle som vil eller har lyst til å få vite mer om dette faget til å ta kontakt med dem. Som de selv avslutter:

- Psykologi er et interessant og fint fag å studere!

Styret i Psykologistudentenes interesseforening. Frv. Pia Chr. Berglund, Bjørn Arntsen, Eva Steinbakk, Johnny Leo Ludviksen (foran) Linda Holmgren var ikke tilstede da bildet ble tatt. Foto: Bjørn Erlandsen

durte inn på polet, det holdt akkurat til en flaske rødvin.

Fergetur

Den store sang og musikk mønstringen skulle foregå utpå fjorden i litt ruskevær la ferga Bjarkøy ut fra kai 2. Delvis overskyet, vind og litt bølger gjorde ikke gjestene noe, det var bare friskt. Her fikk man sjansen til å beskue Tromsø og nyte den vakre naturen, fra sjosiden. Salongen ble etter en stund fylt med flere og flere folk med røde nesetipper. Kulden og vinden jaget de fleste inn og kun de mest innbitte friluftsmenneskene ble igjen ute. Stemningen inne i salongen steg omvendt proporsjonal med den plassen som var tilgjengelig.OMPagniet, som arrangør, startet selve matinéen. Denne gangen spilte de bra og hørtes ikke fyllesyke ut. Etterpå fulgte resten etter i alfabetisk rekkefølge.

Candiss ble alles lille kjæledegge og sang at de heller skulle ha valgt sivilingeniør studiet. Deres fremførelse ble dessverre ødelagt av noen fulle og høyrostedede islendere som absolutt skulle lage irish koffee.

Knauskoret led bra. De hadde en god lyd, deres blandede stemmer bar godt i lokalet. Nummeret «chicken» fikk de full klaff på. Det er et krevende nummer og det er ikke så langt mellom suksess og det å legge det store egget.

Pirum kraftige sang runget mellom skottene. Pirum var ikke bare en fryd for øret men også for øyet. Til sine sanger hadde de et godt show. Vikingvad, kommer Ormen Lange, og seilskuteliv med hvite seil, fikk vi både høre og se.

Strindens kom sist men ikke minst. De prøvde en ny vri og sang melodier

ne istedenfor å spille dem. De tonene de spilte var nærmest for å «stemme» instrumentene før de forsvant ut igjen. Et medlem i Pirum mente at Strindens var meget hensynsfulle som kun sang og ikke spilte en tone. Dermed så sparte tilhørerne ørene sine.

Det er kamp og intern knuffing mellom de forskjellige kor og orkester fra trondheim. Strindens står alene mot korene. Korene står samlet og ser ned på Strindens, og benytter enhver anledning på å rakke ned på dem. Mellom korene er det også interne «stridigheter». Pirum som er det eldste og mest tradisjonell-fylte koret. De andre korene føler som Pirum er den evige storebror.

Knauskoret benytter enhver anledning til å kuppe showet fra Pirum. En del av Knauskoret stormet inn i Tromsøs redaksjon og begynte å synge. Her ble det bilde og intervju. På trykk dagen etter viste det seg at det hadde sneket seg inn en trykkleif.

Under beskrivelsen av korene, stod det guttekoret Pirum. Dette var til stor ergrelse for Pirum men til den store fornøyelse for Knauskoret. Etter det gikk Pirum under betegnelsen, guttekoret Pirum.

Da alle hadde fremført sitt var det blitt nokså varmt inne i salongen og folk begynte å trekke ut. En del blåser med herdede fingrer stilte seg opp på bildekket og spilte dansemusikk. Og folk danset seg varme. Det var blanding av uorganisert swing og Knauskorets «chorus line».

Etter fergeturen var det besøk på Skarven for å varme nesene over en kopp rødvinstoddy. Her slappet alle av før middagen og lot selvfølgelig

ikke sjansen til å synge og spille gå i fra seg.

Festmiddag

Middagen ble holdt på IMR. Det ble servert stekt ørret og overraskelse av gaver etter maten. Strindens overrakte sin gave først, på en armlengdes avstand. Gaven var en trompet som det var trødd en torsk utenpå. Torsken var kjøpt tre dager før i Trondheim, og hadde en udelikat odør som fort bredte seg i festlokalet. Mottakeren fra Ompagniet, Bjørn Brox, slapp ikke unna før han hadde spilt på trompeten, en illeluktende fornøyelse.

En punsjdass var gaven fra korene. En tørddo i plast med et gul-brunt ubestemmelig innhold som kunne gi en visse assosiasjoner. Alfred Hansen måtte frem og prøvesmake på innholdet. Han hostet og beskrev det som kraftig «hjemmelaget» fra Trøndelag.

Den utrettelige gjengen kastet seg etter middagen ut i Tromsøs hete nateliv. Her ville alle ha full valuta for pengene. Søndagsformiddag var det en overraskende frisk gjeng som dukket opp til Brunch på Huset. Det gikk mest i melk og juice, og ikke så mange brødskeer. Etter frokosten var det kyss og klem til avskjed og med busen avgårde til flyplassen. Rundt i hjørnene pustet man lettet ut. Det hadde vært en begivenhetsrik helg, men det var godt det var over. Gjestene hadde stort sett oppført seg brukbart, men det hadde selvfølgelig vært noen som gikk over streken og oppførte seg dårlig. Det var de få som ødela ryktet til de mange.

Tromsø er topp

Smilende medlemmer av Knauskoret; Kaos, maskoten Asbjørn og Mari Øyan.

Søndagsformiddag på huset, her sitter en morgent-røtt journalist. Han har avtale med to medlemmer fra Knauskoret et om intervju. Inn døren kommer Mari Øyan og «Kaos» friske og glade, med en teddyape mellom seg.

-Hei! Vi skal bare spise først, så kommer vi. Han prøver å få i seg enda en kopp bjørnebær te, den kaffetrakteren på huset virker ikke.

UTROPIA: Kai Friis

Hva hadde dere hørt om Tromsø på forhånd?

Vi hadde hørt at Tromsø var Nordens Paris, sier Mari. Den litt spesielle lysløypa kjente vi også til på. I det hele tatt at Tromsø er en stor uteby.

Vi trodde ikke at det vandret isbjørner i gatene og at innbyggerne jaktet på sel rundt i fjæra, legger Kaos til. Vi trodde Tromsø var helt vanlig by.

Hvilket inntrykk har dere fått av Tromsø?

Kaos blir ivrig. Vi har opplevd en meget koselig by. En by hvor innbyggerne tør være seg selv. Tromsø er heldigvis en by hvor folk bryr seg om hverandre.

I tillegg så er Tromsø en pen by med vakker natur rundt, sier Mari imponert. Vi kommer fra innlandet og er ikke vant til bratte fjell som stuper ned i fjorden. Det er spesielt vakkert med de hvite fjellene med noen solstriper på toppene som står i kontrast til det mørke havet.

Ompagniets arrangement, hvilke forventninger hadde dere?

Vi forventet oss enn topp helg, både innholdsmessig og sosialt. Hadde vi ikke hatt tiltro til Ompagniet, hadde vi ikke satset så mange penger som vi har gjort. Kaos trekker inn magen. Han viser hvor mange hull han har strammet inn livreimen, for å få råd til turen.

Vi har satset alt. Vi har satset studielån, stipend og penger tjent på ekstrajobber på turen hit. Bare flyturen var verdt pengene, Mari flakser med armene. Det er første gangen jeg har fløyet, og det var kjempegøy. Asbjørn, maskoten vår, fikk til og med eget sete på flyet.

Hva synes dere om revyen?

Revyen var bra den. Vi satt på andre rad så vi så nokså godt. Det

var jo selvfølgelig en del lokale poenger og nyanser som vi ikke hadde noen forutsetning for å forstå. Dessuten så hadde vi problemer med å få med oss alt det som ble sagt på scenen. Spesielt, sier Mari, elsket jeg «Taxi»-nummeret. Det var et meget bra nummer, men dessverre fikk jeg ikke med mere enn ca 25% av det som ble sagt.

Fergeturen?

Det var et morsomt tiltak. Vi som kommer fra innlandet syntes det var spesielt gøy. At det var litt dårlig vær og blåste gjorde bare at det ble litt friskt. Vi danset masse for å holde varmen, Mari demonstrerer et par trinn.

Hvordan var Tromsø som uteby?

Bra det også. Vi var på en liten koselig plass, Rorbua. Begge snakker ivrig i munnen på hverandre. Selv Asbjørn var med der, selv om han er mindreårig. Det var så mange koselige folk. Jeg danset skinnflat tango med ei 70 års gammel dame, Kaos humrer litt for seg selv.

Asbjørn var meget populær, Mari klapper åpen på hodet. Alle jentene falt for ham. Det var en same som lært oss samisk. Han lagde til og med en egen joik til Asbjørn.

Hva skal dere gjøre nå?

Vi drar ikke før i morgen tidlig. Vi hadde tenkt å gå over brua og se på Ishavskatedralen, Kaos ser over sundet. Kanskje kan vi få lov til å synge inni kirken, og overtalt organisten til å spille.

Ble forventningene til oppholdet oppfylt?

Ja absolutt. Dette har vært en meget bra helg. Begge nikker. Vi kommer tilbake en gang vi får råd.

Damekoret Candiss

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

K KREDITKASSEN
FISKERNES BANK

TROMSØ

Tlf. (083) 85 530

CAFÉ ROYAL

SKOLE-MENY

12⁰⁰ - 23⁰⁰

MANDAG:
FISKEKAKER m/løk

TIRSDAG:
ERTERSUPPE m/brød og smør

ONSDAG:
PØLSE m/ørterstuing og brun saus

TORS DAG:
FISKEPUDDING m/grønnsaker

FREDAG:
KÅLRULLETTET m/grønnsaker

LØRDAG:
KJØTTKAKER m/ørterstuing

SØNDAG
OSTESNITZEL m/salat

VELKOMMEN

En annerledes student

Under et lengre besøk i Prelatens trekkfulle katakomber traff undertegnede forleden høyst tilfeldig en noe annerledes student. Han var kosmopolitt, kunstner og altså student – en maler som studerer livet -, som han sa. Selv om han ikke ville innrømme det så avslørte dialekten hans at han også var fra Sverige. Gunnar, som han het, var ingen sirumpa og småborgerlig sosialdemokrat. Gunnar (33) var tvert i mot bohem og samfunnsrefser. Han reiser som regel rundt i verden for å se seg omkring, men bor for tiden i København. Dagen etter tok Utopia en nærmere prat med denne svenske studenten.....

UTROPIA: Håkan T. Sandersen

– Gunnar, du hevder at studentene «sitter i garnet». Hva i all verden mener du med det?

– De aller fleste av studentene må oppta lån for å kunne studere. Når man opptar lån så låser dette de handlingsvalg man har langt inn i framtiden. Ved å oppta lån tvinger man på en måte seg selv til å selge sin arbeidskraft. Dette er helt i maktapparatets interesse fordi det virker disiplinerende på arbeidstagerne. En som er nedstyrtet i gjeld er neppe noen stor opprører.

Lån og avbetalingsordninger er altså en av vår tids viktigste disiplineringsmekanismer, og har i stor grad erstattet tidligere tiders voldsapparat. Ut fra dette kan man altså si at det er en nær sammenheng mellom gjelds- eller låns-slaveriet og lønns-slaveriet, og dere studenter sitter midt i denne smørja. Dere går frivillig inn i låns-slaveriet for å få anledning til å bli skikkelig offer for lønns-slaveriet.

Hitler imponert

– Men både låns- og lønns-systemet er da vel opprettet til menneskenes beste?

– Nei, tvert i mot. Dette systemet er så sofistikert at Hitler og andre undertrykkere ville vært storlig imponert. I dette systemet blir menneskene kun sett på som en innsatsfaktor, som et gitt produksjonspotensiale. Fortjenesten

går rett i lomma på kapitaleierne. Lønn er som oftest det minimumsbeløp som man trenger for å klare sine løpende utgifter, og for å leve noenlunde anstendig. Mange lignende undertrykkelsesmekanismer er på andre måter knyttet til arbeidet. Feks er TV'ns funksjon å «underholde» og passivisere arbeiderne slik at de er uthvilt når de kommer på jobb dagen etterpå. Studenter bør se det som en av sine viktigste oppgaver å avsløre slike makt- og herskeforhold i samfunnet.

Et mislykket samfunn

– Du er også svært kritisk til fengselsystemet?

– Fengselsystemet er en trusselmekanisme som viser folk hva som skjer hvis de ikke innordner seg etter det bestående. Fængsel, lover og politi er et sykdomstegn som gjenspeiler tingenes tilstand. De viser hvor mislykket samfunnet er. Jo flere lover desto verre. Personer som «rammes» av fengselsvesenet har bortimot 90% tilbakefall, men det betyr ikke at denne gruppen er ubevisst sin situasjon. Tvert i mot betyr det at disse er meget bevisst sin situasjon. De vil ikke innordne seg.

Moral og toleranse må være enheten man skal bygge på, ikke paragrafer. Hvis moralen ikke «virker», er det ikke den det er noe galt med. Det er vilkårene moralen har i vårt samfunn som det må fokuseres på, og her vil man nok finne problemet. Lovene er

forresten ofte skapt nettopp av de menneskene som mangler den moral og toleranse som skal til for å takle de problemene som loven skal «løse». Det merkelige er at disse menneskene tilhører den ressurssterke og utdannede eliten, som vi ofte setter vår lit til.

Vår tids hekser

– Kan dette poenget knyttes til rusmiddelproblematikken?

– Ja, i aller høyeste grad. Dette systemet trenger «hekser». Samfunnet har hele tiden trengt utgrupper, avvikere og andre egenrådige elementer, som kan fungere som syndebukker. Vår tids hekser og syndebukker er først og fremst narkotikaforbryterne og narkomane, men delvis også alkoholikerne og ordinære forbrytere. For å unngå at det oppstår slike pariakaster bør narkotika legaliseres og alkoholprisen reduseres.

Man bør selv kunne avgjøre om man vil benytte rusmidler eller ikke. Samfunnet «overbeskytter» mennesket mot seg selv for å unngå opprørske individualisme, og ikke for å beskytte individene eller kollektivet. Det øves dermed vold mot ideen om at menneskene selv skal styre og bestemme over sitt eget liv. Onde ting kan ikke tvinges bort, for forsøker man det blir konsekvensen at mennesker fordømmes, og ingenting annet. Tvert i mot må man lære seg å leve med det onde.

Legaliser narkotika

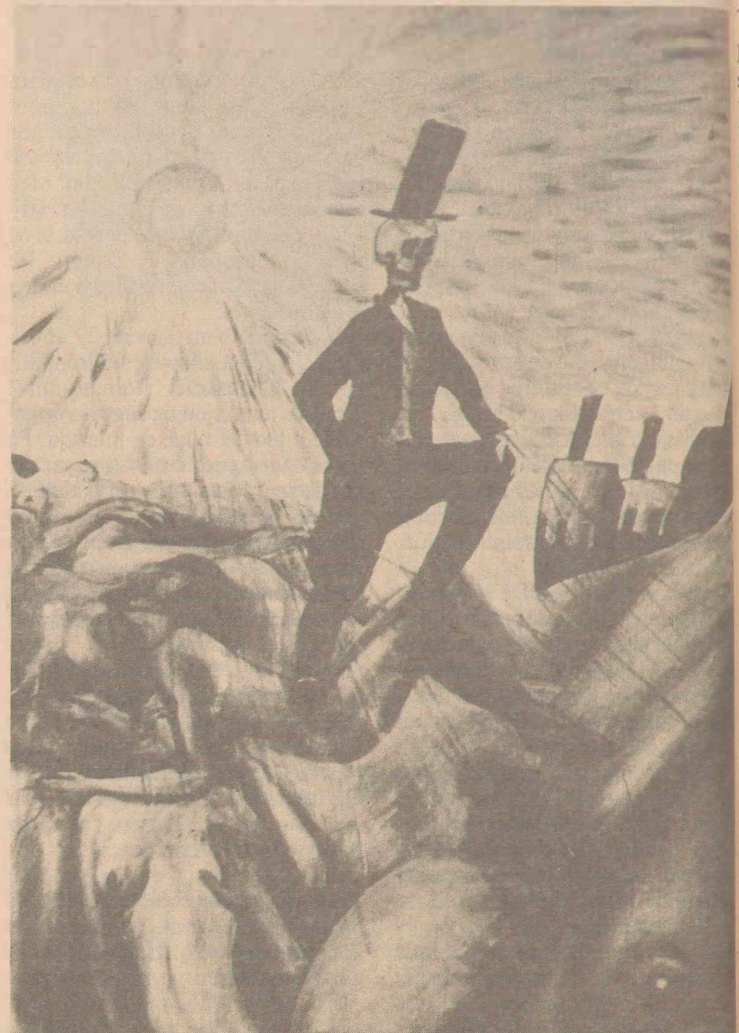
Ble narkotika legalisert ville prisene på stoff gå drastisk ned, og voldshandlinger og annen kriminalitet for å finansiere narkotika ville bli tilsvarende redusert. Settes straffen for narkotikaforbrytelser opp så vil prisen stige og ennå flere lokkes til å smugle pga. økt fortjeneste. Når prisen stiger må de narkomane skaffe mere penger for å kunne finansiere sitt forbruk. Sannsynligvis vil dette slå ut som en økning i kriminaliteten. Dette gjør at problemene blir mye større enn det selve bruken av narkotika tilsier.

Prinsipielt er det slik at smuglerne er tjent med at flest mulig er avhengige av narkotika, så lenge narkotika er kriminalisert. En legalisering ville bety at vi kun får de problemene selve bruken medfører, mens man ville unngått de problemene som spesielt skapes av at narkotika er så dyrt. Man blir ihvertfall helt sikkert ikke kvitt narkotika-problemene ved å øke strafferammene for bruk og smugling. Legalisering er eneste veien å gå.

Billig sprit

– Og det samme gjelder for alkohol?

– Ja, helt klart. Sprit burde vært

Gunnar er maler, og denne apokalyptiske visjon er nok et av de malerierne hans som klartest gir uttrykk for hans samfunnskritikk.

så billig at alkoholikerne og alle andre kunne kjøpt så mye de ville. Slik det er i dag har ikke alkoholikerne råd til annet enn sprit, slik at de også får et økonomisk og sosialt problem i tillegg til alkoholproblemet. Miséren blir mye større enn «nødvendig».

Hvis noen «drikker seg ihjel», ville de gjort det uansett, men de levde ihvertfall noenlunde anstendig mens de ennå levde. Poenget illustreres ved å sammenligne rike og fattige alkoholikere. De rike kan leve i lang tid uten at noen nødvendigvis oppdager deres alkoholproblemer, de fattige blir oppdaget og fordømt nesten umiddelbart når alkoholproblemet oppstår.

Et interessant spørsmål er forøvrig hvorfor alkohol ikke klassifiseres som narkotika. Det er ingen kjemiske forhold som tilsier at alkohol ikke er et narkotikum, men man må nesten kalle det noe annet, for ellers hadde jo halve Skandinavia befolkning vært narkomane eller narkotikamisbrukere.

Seksualitet og erotikk

– Du hevder også at seksualitet og erotikk har fått varekarakter, og blitt underlagt markedsrestene?

– Seksualiteten er nært knyttet til selvpoppoldelsesdriften, til menneskeartens overlevelse, selv om prevensjon har skapt en noe løsere tilknytning. De mest utrettede diskotekene, porno ol., er et utslag av spekulasjoner rundt dette viktige forholdet. Menneskene trenger å føle nærhet til og samhörighet med andre mennesker, og disse livsviktige behovene blir nå utnyttet kommersielt, og dermed forflatet. Seksualiteten og erotikken er i det kapitalistiske samfunnet blitt en markedsvarer som man kan tjene penger på. Varer er noe man forbruker, mens seksualitet og erotikk er noe man skaper. Denne forskjellen er helt essensiell, men kapitalistene er tjent med at det forties.

Kirken er en stor synder som også spekulerer i folks seksualitet. Kirken truer med død og forbannelse for på den måten å skaffe seg makt over menneskene. Ulikhet med andre undertrykker gjør de dette til «menneskenes eget beste».

Parlamentarismen – en bløff

– Du har reist en del rundt her i verden. Er det alikevel ikke mye bedre å bo her i Skandinavia enn i de fleste andre land i verden, Norge og Sverige er da ikke militærdiktaturer?

– Jo mer man reiser rundt i verden, desto mer oppdager man at folk er undertrykt. Tilstandene er ikke særlig bedre her i Skandinavia, men man benytter som sagt mer sofistikerte midler. Undertrykkelsen har skiftet preg. Fra å være basert på trusselen om brutal og voldelig maktanvendelse er undertrykkelsen nå mer basert på å få folk til å gjøre som man vil ved hjelp av indoktrinering. Folk får da følelsen av å styre seg selv. Herskemethoden er altså perfekt for den er svært vanskelig å gjennomskue. Om man bruker maskingevær eller avdrag på lån for å få folk til å gjøre som man vil spiller vel enn viss rolle, men prinsippene er de samme.

Parlamentarismen er en stor bløff, og at enkeltmennesket har noe å si er et bedrag. Skal man kunne påvirke noe som helst må man jobbe 100% innen politikken, og hvor mange kan, vil, eller har mulighet til det? Det hadde vært ærligere hvis myndighetene hadde bygd piggrådsperringe rundt oss, i stedet for å skape psykiske og mentale fengsel inne oss.

Vi føler oss frie, men er det ikke? Vi er frustrerte og desillusjonerte men forstår ikke hva det skyldes. Universitetsstudenter- og ansatte innen humanistiske og samfunnsvitenskaplige disipliner burde i langt større grad sett det som sin oppgave å avdekke disse skjulte disiplineringsmekanisme-ene.

DIN FERIEGUIDE 87

PROGRAMMET ER KOMMET

SPECIALRABATT FOR STUDENTER OG UNGDOM

NON STOP ATEN TUR/RETUR KR. 2640,-
(INKL. FERIESKATT) FRA 18.6 TIL 27.8

For gratis katalog, send kupongen til
UNIVERSITETENES REISEBYRÅ A/S
Postboks 865, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 84 820

Navn:

Vei/Gate:

Postnr./Sted:

LESERINNLEGG:

Feilaktig tildeling av støttemidlene for 1987

Det er flaut å sitte i studenterådet når slikt som dette hender. Studenterådets vedtak om tildeling av støttemidler for 1987 var i tråd med studentutvalgets (SU) forslag. SU foreslo at de tildele 72.000,- ble fordelt på 19 av de 25 søkende foreninger. Min påstand er nå at av de 6 resterende foreningene er ytterligere 3 støttsberettiget i følge «reglementet for tildeling av SR's støttemidler» og disse er:

1. Hovedfagstudentenes dataforening (Huffda)

Begrunnelse for avslag: «Det eksisterer allerede en dataforening»
Kommentar: Begrunnelsen er ikke gyldig i følge reglementet. Derimot vil jeg påstå at foreningen i følge paragraf II c) er blandt de støttsberettigede, og skal i følge paragraf IV a) og c), for 1987 få tildelt minimum kr. 1.636,-

2. Ruphus (eneste studentsosiale forening ved IMR)

Begrunnelse for avslag: «For god økonomi»
Kommentar: Foreningen er i følge paragraf II c) støttsberettiget, og skal i følge paragraf IV a) og c) få tildelt kr. 1.636,- for 1987. Uavhengig av en forenings omsetning

eller økonomiske ramme skal foreningene, når SR finner den støttsberettiget, motta støtte etter fordelingsnøkkel i paragraf IV a).

3. Tromsøstudentenes dataforening (TsdF)

Begrunnelse for avslag: «For stort overskudd»
Kommentar: Foreningen er i følge paragraf II cd støttsberettiget, og skal i følge paragraf IV a) og c) få tildelt minst kr. 1.636,- for 1987. Overskuddet er i følge regnskapet og budsjett et resultat av fremskutte inntekter, og kan ikke brukes som begrunnelse for avslag. Når man så leser i regnskapet at foreningen har en omsetning på hele 24.941,- og samtidig en gjennomsnittlig kapitalbeholdning på bare 5.000,- er dette et tegn på meget høy aktivitet. Og aktivitet har det vært, jeg har jo selv deltatt.

I følge paragraf III b) er aktivitet i foreningen et moment det skal legges vekt på ved tildeling. SU har tydelig latt seg blende av «store tall» i TsdF's regnskap og undervurdert foreningens aktivitetsnivå. Etter å ha studert TsdF's søk-

nad til SR om tildeling av støttemidler, og SU's begrunnelse for avslag, er jeg fristet til å tro at SU bare har lest de 4 første sidene i TsdF's veldokumenterte søknad på 15 sider. Dersom de nå har lest de 15 sidene, har de i alle fall vurdert foreningen feil. AU-IMR er flau over SU's manglende evne til økonomisk vurdering, men ikke overrasket.

Paragraf IV a) sier at halvparten av støttemidlene skal deles gjenvet på de støttsberettigede. SR har vedtatt å sette av kr. 6.000,- til nye foreninger i 1987, så langt i orden. Men SU har valgt å redusere totalbeløpet (72.000,-) med kr. 6.000,- før beløpet ble halvert og fordelt på de støttsberettigede. Dette er feil. Avsetningen på kr. 6.000,- faller inn under paragraf IV b) som henviser til paragraf III og skjønn, dvs. etter halvering av totalbeløpet.

På bakgrunn av de feil som ble begått i behandlingen av sak SR 21/87 håper jeg at Hovedallmøtet (HAM) krever ny tildeling av støttemidler for 1987.

Kjell H. Kaldbekken
IMR

Begrunnelse for dissens:

Vi, Kari Johnsen og Anna Catharina Hegstad, tok dissens på vedtaksforslaget fra studentutvalget. Ut fra en helhetsvurdering kan vi ikke se at en videre boikott vil tjene studentene i Tromsøs interesser.

Vi er enige i at «Lov om organisering av velferd for elever og studenter», har klare mangler. I utgangspunktet ville vi derfor ønske en ny lov som klarere definerer statens velferdsansvar overfor studenter.

Vi anser sjansen for utarbeidelse av en ny lov som lite sannsynlig. Dette fordi det er det sittende Storting som har vedtatt loven. De har også tidligere blitt gjort oppmerksomme på de spesielle forholdene i Tromsø. Dessuten er det en omfattende prosess å vedta en ny lov.

Mulighetene for at en boikott vil ramme oss selv, er derimot stor. Slik vi ser det vil en poikott medføre an av følgende situasjoner:

1. Myndighetene bøyer unna, og vi får en ny lov.
2. Ingen reaksjonsformer fra myndighetene-evt. utsatt frist for omorganisering.
3. departementet griper inn og fratrar studentene deres plasser i samskipsnadens styre.
4. Departementet anser at Student-samskipsnaden i Tromsø ikke lenger er en lovhjemlet samskipnad. Dermed bortfaller retten til stats-tilskudd, fri-stasjon og retten til innkreving av semesteravgift.

Føreløpig reaksjoner fra departementet viser at situasjonen 1. er lite sannsynlig. Brev av 4. mars 1987 fra Kultur- og vitenskapsdepartementet (KVD), indikerer situasjon 4 som mest sannsynlig.

Dette vil lamme Samskipsnadens virksomhet. På lengere sikt kan det bli aktuelt å legge ned Samskipsnaden. På kort sikt må den kutte ned på:

- helsefond
- refusjon av egenandel

- studenteradioen
- studentavisen
- studentutvalg
- studentsosiale midler

Vi er ikke villige til bruke Samskipsnaden som en politisk brekkstang overfor staten. Resultatene man evt. kan oppnå vil være svært små i forhold til hva vi risikerer å tape.

Som studenter må vi dessuten også vise ansvar overfor de ca. 140 arbeidsplassene som i fareved evt. boikott.

En annen side av boikotten, går på §7, som lovfester urnevalg, og opprettelse av studentting. Vi har tidligere gått inn for at valgordningen kan tilpasse lokale forhold. Vi har også tidligere gått inn for prinsippet om urnevalg. For oss har det vært en vanskelig avveining av hvilke prinsipper vi skulle sette høyest. Vi mener likevel at urnevalg er den beste valgordningen også her i Tromsø, fordi:

- Urnevalg sikrer høyere valgdel-takelse og bedre representativitet.
- urnevalg beskytter enkeltper-soner mot manipulasjon og press.
- urnevalg gir flere sjansen til å delta, og vil derfor føre den studentpolitiske debatten oppover i miljøet.

Nå synes vi imidlertid at prisen for å holde på valgfrihet foran urnevalg blir for høy.

Dissens erklæring

Forslag til vedtak:

Studentene i Tromsø beklager at velferdstilbudet fra staten er godt nok lovfestet.

Vi mener at alle studentene i Norge må arbeide sammen for et bedre velferdstilbud fra staten. Vi ser ikke at en konflikt om valgordninger til styret i Samskipsnaden vil tjene dette målet. Derfor vil vi følge departementets pålegg, og opprette et urne-valgt studentting for å velge studentrepresentantene til styret i Samskipsnaden.

Kari Johnsen
Anna Catharina Hegstad

Hva brast så høyt?

Det er heldigvis blitt fart i studentpolitikk i Tromsø den siste tiden. Vi har fått to politiske organisasjoner, og deltagelsen på HAM i februar har vist at studentene ikke bare er engasjerte, men også har gitt et klart uttrykk for hva de mener. Våre tillitsvalgte har fått klare retningslinjer å arbeide etter.

Etter møtet i Studentutvalget den 24. mars 1987 var det enighet om å stå samlet mot en dårlig velferdslov. Vi vet alle at studenter er en gruppe, som i kampen for sin bit av kaka, ofte ikke blir hørt.

I arbeidet for en bedre velferd er det

derfor viktig at vi står samlet. Den muligheten er vi i dag i ferd med å miste, da to medlemmer i SU, som også innehar sentrale verv i TøKSF, gikk bort fra sitt tidligere vedtak for boikott på ekstraordinært SU-møte 27.mars 1987. Er det slik at vi studenter er enige, men ikke våre tillitsvalgte? Hva ligger det i å føre en ansvarlig politikk, hvis man ikke handler i tide?

Vi er skuffet over at vi nå kanskje ikke klarer å nå det som vi mener er et overordnet mål; å stå sammen i denne saken. Det er den eneste sjansen vi har. Vi mener at prinsippene må leg-

ges vekk, og at realitetene må framlyset. Og vi vet at studentene som føler «velferdsloven» på kroppen, skjønner hva som bør gjøres. Løpet skal kjøres helt ut, og skal vi nå målet må vi kjøre sammen!

Kim Unstad Radikal
Jens P. Jostensen Kons.
Tor Stuge Kons.
Roy Østensen
Arve Bartnes Radikal
Roger Jensen Radikal
Ørjan Holstad Radikal
Dag Digernes Stud. jur.

Et kunstverk

UTROPIA: Kai Friis

Vindens passasjerer bind 1 - 5 inneholder alt som skal til for å bli en klassiker innenfor tegneserier.

Francois Bourgeon har lagt ned mye arbeid i de fem bindene. De historiske detaljene og detaljene i tegningene er realistiske til det minste gresstrå. Bourgeon har brukt mye tid på å studere gamle skrifter og dokument, for å få hver detalj korrekt.

Bourgeons tegnestil er det som får dette verket til å bli epokegjørende. Sideoppbygningen hans har dannet en skole og hans billedkunstneriske nivå har inspirert andre tegnere.

Vindens passasjerer har det meste. Den har nyanserte og troverdige personskildringer. En detaljert og realistisk miljøkarakteristikk. En spennende og interessant historie som det går an å tro på. Og en estetisk helhet over hele serien.

Isa og Mary, to unge piker, er seriens hovedpersoner. Handlingen er lagt til 1780 årenes Frankrike, England, Afrika og verdenshavene i mellom landene. Mye av handlingen foregår ombord på seilskip, og vi får et godt innblikk i sjømannslivet på den tiden.

Serien starter ombord i et fransk seilskip. Her får vi den første smaken av Bourgeons delikate komposisjon og hans grundige beskrivelse av sjømannslivet. De første møtene mellom Isa og matrosen Hoel leder oss til Isas bakgrunn. Hun betror Hoel sin spesielle oppvekt, hvordan faren tok feil av henne og hennes lekekamerat. Vi får den første innsikt i Isas personlighet, og en av grunnene til hvorfor hun har blitt som hun har blitt.

Hoel havner i engelsk krigsfangenskap, mens Mary kommer seg unna. Utenfor fangeskipet blir Isa kjent med den engelske piken Mary. Vennskapet mellom dem utvikler seg og de blir gode venner. John, Marys kjære, hjelper hoel til å flykte. De fire sammen ut i verden og opplever mye rart.

Under veis i handlingen får vi opprullet en rekke menneskesjebner og sosiale konflikter. Vi lærer forskjellige

personer rundt Isa og Mary nærmere å kjenne, spesielt godt kjent blir vi med Isa og Mary.

De to pikene beveger seg rundt i en urolig verden med fransk kolonialisme og slavehandel i Afrika. Skildringene av kolonihærrens holdninger, verdien av et menneskeliv i Afrika og selve slavehandelen er meget sterk og ekte. Denne barske tilværelsen krever mye av Isa og Mary, de må være tøffe og selvsikre.

Isa avslører seg etterhvert til å ha en sterk personlighet. Hun har en sosial innstilling og mener verden tilhører alle. Hun er opprørt over all den urettferdigheten hun oppdager underveis. Hun jobber spesielt med en rapport om slavehandelen, som hun vil legge frem i Frankrike. Hun er et meget samfunnsengasjert menneske.

Bourgeon har med Isa skapt et annerledes kvinnesyn enn vi er vant med fra tidligere serier. Ikke har han bare skapt en samfunnsbevisst kvinne, men også en kvinne som vet at hun er kvinne. Isa skammer seg ikke over sine lyster, men lever dem ut med dem hun vil. Hun er ikke e dydig kvinne som skjuler sine former under flyktige gevanter, men kler seg slik som det er praktisk uten å bekymre seg om det som vises. Isa er ingen kvinne som er lett på tråden og aviser nok så brutalt mang enn mann som misforstår situasjonen.

Vindens passasjerers store styrke er det grafiske formspråket. Bourgeon har en helhetlig komposisjon, hver side er nøye planlagt og komponert. Bilder, tekst og farger er brukt bevisst for å skape stemning, gi følelse av fart og action, understreke detaljer og formidle budskapet.

Bourgeon er sterkt påvirket av filmens virkemidler. Teknikker fra film, som zoom, kryssklipping, synsvinkelskifte, panorering, tilting og beskjæring, benytter han flittig.

Grunnelementet i Bourgeons komposisjon er ofte et stort panoramabilde med viktige detaljer zoomet inn og lagt oppå det store bildet. Dette er en meget effektiv måte å understreke detaljene i bildet uten å miste helheten.

Beskjæring bruker Bourgeon til å antyde at en ting skjer, uten å direkte tegne

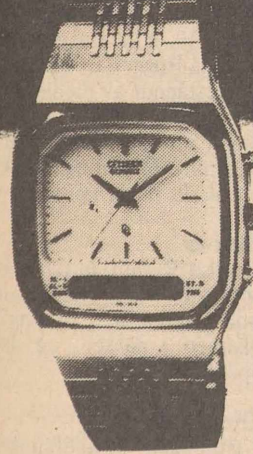

hendelsen. Et mesterlig eksempel er når han skildrer hendelsen der en neger blir spist av en løve mens Isa ser på. Et større bilde viser en løve komme gående mot negeren. Selve handlingen der han blir angrepet av løven er skildret med en kryssklipping mellom sterkt beskåret bilder av deres øyne. Det er ingen tvil om hva som skjer selv om du ikke ser det.

Det er ikke kun en realistisk serie, her

er det også mye symbolikk. Her kan man utføre mang en analyse, alt fra Freud analyse til din egen. Noen sider er bygd opp i beste Freud stil, med fallos symbol, navlestrenger og symbolske sjeder. Andre ganger er symboler brukt til å binde sammen forskjellige deler av historien. Bourgeon har blant annet brukt overtroen om stjerneskudd for å lette overgangen fra en del til en annen.

CITIZEN
THE SPORTING LIFE

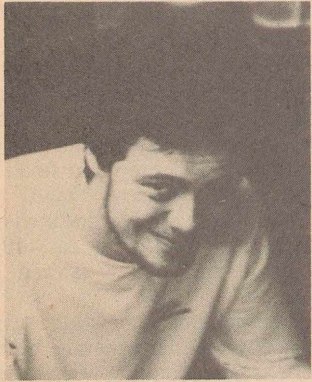
NORGES URMAKER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98 765432

UR FOR HELE FAMILIEN

URMAKER
NORALF ANDERSEN
Stortorget 3 — Tlf.: (083) 82 655
9000 TROMSØ

Din mening

Hva syns du om studentpolitikken ved UiTø?

Kyrre Eleison, Menighetsfakultetet
- Synd og atter synd.

Ulrik T. Flod, gynekolog
- Lite å hente.

Are Stoteles, filosof
- Navigare necesse est.

Tor Pedo, parkerer
- Boikott er tingen.

Tage Stabell-Kulø, student, datakonsulent, redaksjonssekretær, ektemann, far, eier av Geländerwagen og sint ung mann
- Aneddam!

Hummer og Campari

Sponsing av media-virksomhet er et betent område, selv ikke VIP Scandinavia ville drømme om å legge seg opp i redaksjonelle spørsmål. Det kan jo ha sine naturlige årsaker i disse dager, men dog. Riktignok kan man bruke varianter av subtilt press, men det som nå gjøres blir i hvertfall gjort diskret.

Det samme kan ikke sies om mediapolitikken til Lenvik kommune.

Midt-Troms nærradio A/S kommer sannt på lufta. Bak A'en og S'en står Lenvik kommune, samt private firmaer. Ordfører Arvid Johnsgård sa til en herværende avis at kommunen ikke sponset stasjonen for å «bli avbrutt av

journalister når jeg skal informere i radioen.» Videre tok han det som en selvfølge at «bedrifter som kjøper seg inn i nærradioen heller ikke vil finne seg i å bli uthengt i radioen.»

Det høres rimelig ut. - Særlig når et medlem av radioens interimsstyre drister seg til rabiate uttalelser som at «man skal drive radio etter vanlige journalistisk virksomhet, og det kan muligens avstedkomme kritikk av for. eks. ordførere» (vår utheving).

Rent tilfeldig nevnes det et annet sted i samme avis at enkelte kommunepolitikere i Lenvik kan ha gjort seg skyldig i misbruk av møtegodtgjørelser og kompensasjon for tapt arbeidsfortjeneste.

Nevnte ordfører Johnsgård sier at kommunen har «ingenting å sope under teppet» og at han ikke kan se at noen politikere skal få ubehageligheter.

Vi insinuerer ikke noen «direkte» kobling mellom de to sakene, men kan ikke unngå å få visse assosiasjoner:

Crocodile Dundee (Ordfører Johnsgård) som redder den vakre journalisten (!) - i dette tilfellet Lenvik kommune - fra den store krokodillen (Midt-Troms nærradio A/S). I kampens hete blir selvfølgelig de to knyttet til hverandre på en rørende måte. Bryllupet står til høsten.

O.B

Feilparkeringen fortsetter

Det ser ikke ut til at feilparkeringen ved universitetet i Breivika har noen ende. Denne bilen sto ulovlig parkert ovenfor Driftssentralen. Her tok den imidlertid ikke opp plasser for funksjonshemmede, så et skritt på veien i riktig retning er det da..

tilbakeblikk

Huspraten - et populært innslag i Utopia for noen år siden. Hummer & Campari er kommet tilbake i våre spalter. Vil Huspraten også dukke opp igjen, nå som Huset er åpnet på ny? Den som lever får se.

En lesende arbeiders spørsmål.....

Hvem bygde Theben med de sju portene?
I bøkene står noen kongenavn.
Har kongene slept på murblokker?
Den unge Alexander tok India.
Han alene?
Cæsar slo gallerne.
Hadde han ikke engang med seg en kokk?
Filip av Spania gråt da hans Armada gikk under.
Var det ingen andre som gråt?
Frederik den andre seiret i sjuårskrigen.
Hvem seiret bortsett fra ham?
På hver side: En ny seier.
Hvem kokte seiersmaten?
Hvert tiår: En ny stor mann.
Hvem betalte regningen?
Så mange historier.
Så mange spørsmål.

Berthold Brecht

HUSPRATEN

En gang i tiden hadde denne spalten navnet Prelaten Praten. Det var i hine harde dager da studenter var studenter og høyrefolk holdt seg til B.I. Da var det ingen student med respekt for seg selv og sin stand som ikke eide rød anorakk og bieksko. Anden var like revolusjonær som i -68 og allmøtet kunne samle over 100 på sine møter. Det var rødvin i krokene på Prelaten og studenter på lesesalen var et sjeldent syn.

Det var den gang da og det vil ikke si at det er slik nå. Nei, nå er det intet sjeldent syn at det står en BMW på parkeringsplassen i Breivika. Her på studenthuset merkes det også at tidene forandrer seg. Strømlelinjeformede doninger og minst like strømlelinjeformet klesdrakt. Poco Lo-

co, Bik Bok, La(det)Coste og gud vet hva som er på moten denne uka. Ingen snakker lenger om at samene er diskriminert og at en burde dra til Alta. Nei, nå er problemet om studielånet skal brukes til ny bil eller om en skal drikke det opp på Ibiza. Samfunnsvitenskap er absolutt ut og data er tidens store avgud, med en Tiki 100 som det store gudesymbolet. Man skal absolutt bli til noe.

Hvor er de, disse gamle grå fra en snart glemt tid? Jeg skal ikke svare, men på studenthuset er de sjeldnere og sjeldnere. Den nye generasjonen har nesten tatt over Huset også. Kanskje finner man dem en dag i Prelatens katterkommer bortgjemt på et glemt sted. Et sted som er like glemt som de snart er.

SITATER:

- Vi arresterer hvite også. P. Botha
- Jeg vet ingenting. Ronald Reagan
- Jeg går på allmen litteratur og bekranser den siste skanse for livsgleden og den frie tanke. Even Arntzen
- What demonstration? M. Thatcher utenfor Akershus
- Baby you're a limousine I've got plenty of gasoline Zodiac Mindwarp

nytt ut

Fra 6. april og ei tid framover

Kulturhuset

Tromsø Storband holder jazzkonserter 4. april. Den 11. og 18. april spiller Tromsø Musikkonsert elevkonserter. «Tits & Hits» er tittelen på to konserter som blir arrangert 24. og 25. Fra disse konserter blir det gjort TV-opptak. Helt nye konserter skulle inneholde var ukjent for den personen i pratet med i Kulturhuset. 26. april er det symfonikonserter med Tromsø Byorkester. 27. og 28. april spiller Kjell Bekkelund sammen med Ungdomssymfonikonserteret.

Paletten

Tromsø Jazzklubb arrangerer jam session 4. april. Dette blir etter et arrangement jazzklubben har hatt på Kulturhuset samme dag. 18. april (påskekvelden) spiller jazz/funk-gruppen Cirka Doffen. Paletten holder stengt resten av påsken. Palettens innehaver forteller stolt at de Lillos kommer tilbake i september.

Prelaten

Jam session i regi av Tromsø Jazzklubb blir det også på Prelaten. Dette skjer 10. april. Fire musikere danner kompet, og ser det fritt fram for alle spille lystne. 24. og 25. april spiller Blue Girls med Silje Nergaard. Prelaten holder åpent hele påsken.

Le Mirage

Ingen spesielle arrangementer blir vi fortalt. Noen dager i påsken vil man holde lukket.

Pacific

7. og 8. april spiller Warner Brothers Band. 9. er det countykveld, mens man 9. og 10. har Sakarina band fra Lødingen på besøk. Palmesøndag stenger Pacific, og åpner ikke før 21. I denne tida skal hele andre etasje helrenoveres.

Studenthuset

10. og 11. april spiller Dum Dum Boy fra Trondheim. Man stenger for påskeferie 15. april og åpner igjen 22. april. 30. april er det klart for en lokal rockemonstring. Tre - fire lokale band skal på podiet da. Bare for å ha det nevnt; Jøkke & Valentinerne spiller 15. og 16. mai.

Rogers

Tromsø finalist til Miss Norway og Man of the Year-tittelen, kåretes 5. april. 8. april er det klart for Tom Mathisen og Herodes Falsk, med showet «Fusk». 17. 18. og 19. er det duket for funkrock på Rogers. Et åtte-manns lag bestående av medlemmer fra gamle Collage, Synkh og kjente ansikter sørfra, skal lage stemning. Rogers og Hawk holder åpent alle dager i påsken.

Skarven

Tromsø Rythm & Blues Band spiller 6. april. Lokale underholdningskrefter opptrer på Skarven i påsken, og det er åpent alle dager.

Tromsø Museum

Utstillingen «Tekstilkunst fra urbefolkningen» blir stående over påske. Det dreier seg om brukskunst fra Naga-land.

Tromsø Kunstforening

11. april åpner ei utstilling som er kalt «MULTIMUD». Lene Regius, Aage Bick, Karen Benicke og Gunnar Palander viser keramikkarbeider. Denne utstillinga blir stående til 26. april.